

Південна Америка

Підготувала студентка 2-го курсу
Спец. «ЕОНС»
Лукачук Наталія

Південна Америка

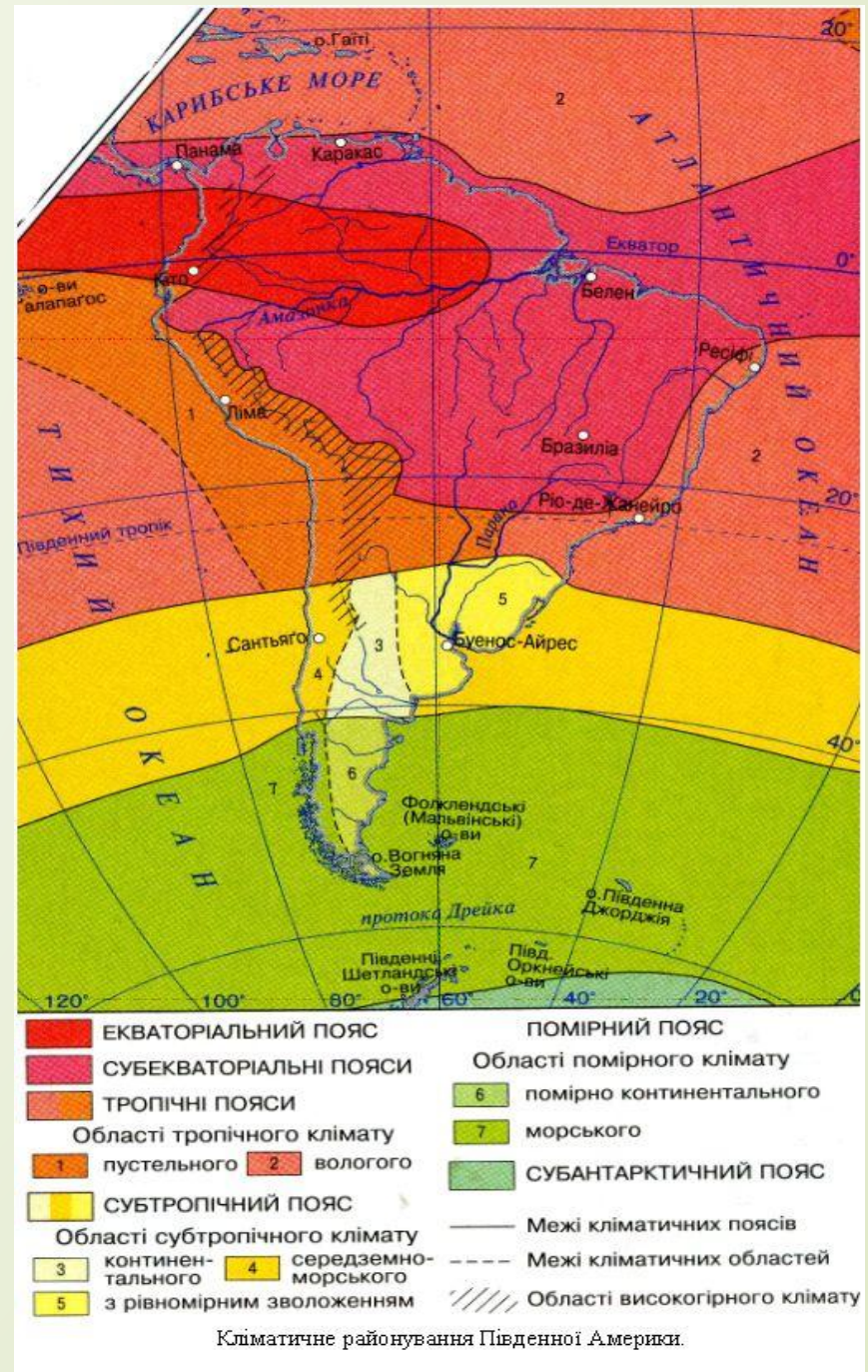
- Південна Америка є четвертим за площею материком світу. Екватор перетинає її у північній частині, тобто більша територія розташована у південній півкулі; материк повністю знаходиться у західній півкулі.
- Площа суходолу - 17,8 млн. км².
- Населення - 387 млн. осіб (2012).
- Найвища точка над рівнем моря – г. Аконкагуа, 6959 м.
- Найнижча точка від рівня моря- півострів Вальдес, - 40м.
- Найдовша річка - Амазонка (з Укаялі), 6400 км.
- Найбільше озеро - Маракайбо.
- Найбільший острів - Вогняна Земля.
- Відкрита Христофором Колумбом у 1492 р.

Типи клімату

Південна Америка розміщується в межах 5-ти кліматичних поясів:

- екваторіального,
- субекваторіального,
- тропічного,
- субтропічно
- помірною.

□ **Екваторіальний кліматичний пояс** характеризується постійно-вологим і постійно-жарким кліматом. В екваторіальному поясі виділяють три кліматичні області: амазонську, високогірну і тихоокеанську. Кожна з них має свої кліматичні особливості.

- *Амазонська екваторіальна область.* Середні місячні температури складають $+26...+28^{\circ}\text{C}$. Річна кількість опадів дорівнює 2000-3000 мм. Протягом всього року стоїть жарка, задушливо волога погода із зливами у другій половині дня. Тип клімату – екваторіальний постійно жаркий і вологий.
- *Високогірна екваторіальна область* займає екваторіальну частину Анд. На висоті 3000 м температура повітря складає $+12...+13^{\circ}\text{C}$, річна кількість опадів – 1500 мм. Вище снігової лінії (4600-4800 м) сніг лежить протягом всього року.
- *Тихоокеанська екваторіальна область* займає вузьку смугу західного узбережжя між узбережжям і західними схилами Анд. Тип клімату – екваторіальний постійно-жаркий і постійно-вологий. Середні місячні температури складають тут $+27...+28^{\circ}\text{C}$, річна кількість опадів – 1000-2000 мм.

□ **В субекваторіальному кліматичному поясі** влітку панують екваторіальні вологи повітряні маси, а взимку – сухі тропічні. Тому для нього характерне вологе жарке літо і суха, нерідко ще більш жарка зима. Середні місячні температури дорівнюють $+25...+30^{\circ}\text{C}$. Кількість атмосферних опадів складає 1000-2000 мм на рік.

□ В *тропічному кліматичному поясі* виділяють чотири кліматичні області.

- *Атлантична тропічна область* . За режимом випадання і кількістю опадів (1000-2000 мм на рік) цей клімат близький до екваторіального клімату Амазонської низовини, але відрізняється більш значними температурними відмінностями між найбільш теплим (+25...+27⁰С) і найбільш прохолодним (+16...+21⁰С) місяцями.
- *Континентальна тропічна область* .Протягом більшої частини року там панує високий тиск і сухе тропічне повітря і тому добре виражений тривалий сухий зимовий період. Хоча загальна річна кількість опадів, які випадають влітку, досить велика – 500-1000 мм.
- *Високогірна тропічна область* .Річна кількість опадів менше 250 мм.
- *Тихоокеанська тропічна область*.Річна кількість опадів 30-50 мм і менше, але із значною відносною вологістю (до 83 %), хмарністю, туманами, рясними росами і відносно низькими температурами (+13...+21⁰С).

□ В *субтропічному кліматичному поясі* також виділяють 4 кліматичні області:.

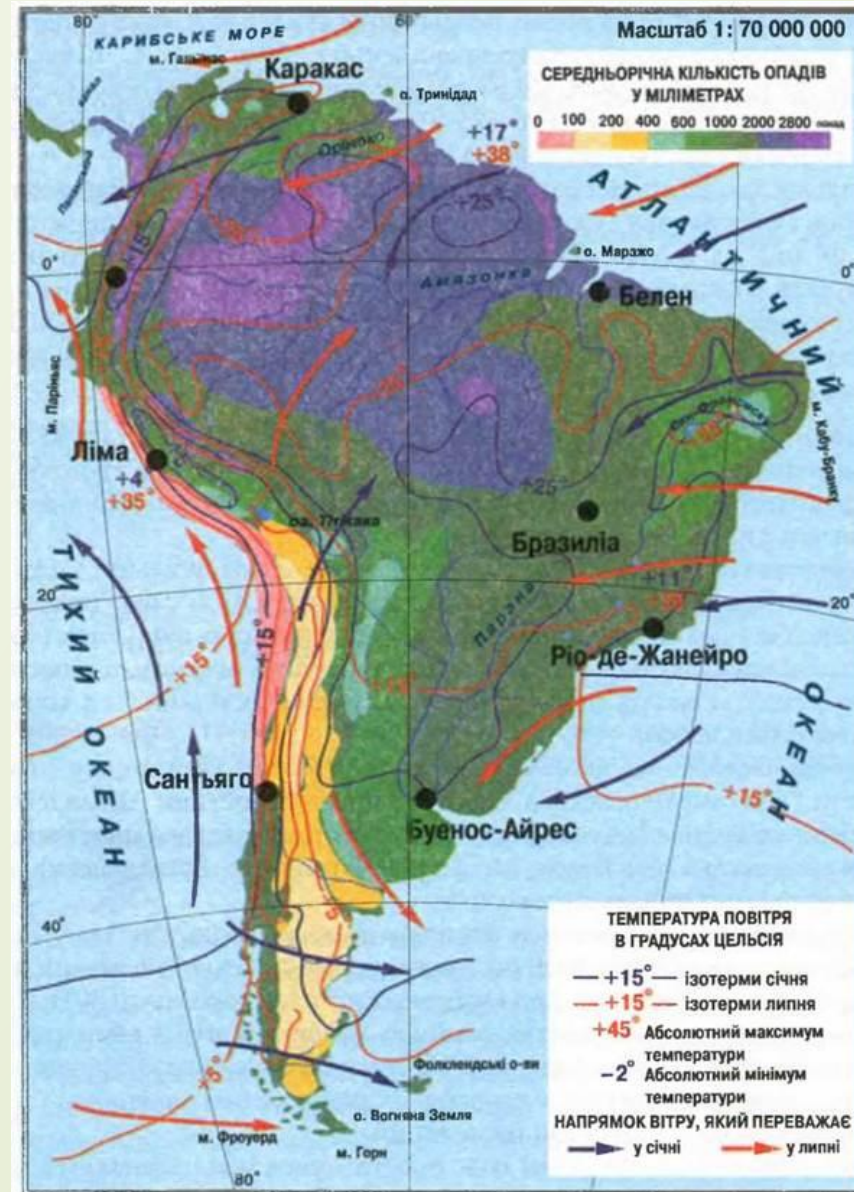
- *Атлантична субтропічна область* . Літо тепле (+23...+25⁰С), зима м'яка (+10...+14⁰С).Річна кількість опадів в області складає 500-1000 мм.
- *Континентальна субтропічна область* . Опади (500 мм на рік) випадають влітку .Протягом року спостерігаються різкі коливання температури і часті зниження їх взимку нижче 0⁰С.
- *Високогірна субтропічна область* займає Чилійсько-Аргентинські Анди і має клімат, ідентичний клімату високогірної області тропічного поясу.
- *Тихоокеанська субтропічна область* займає тихоокеанське узбережжя і має типовий середземноморський тип клімату з сухим теплим літом (+22...+24⁰С) і вологою теплою зимою (+8...+16⁰С). Річна кількість опадів дорівнює 600-800 мм.

□ В *помірному кліматичному поясі* виділяють 2 кліматичні області:

- *Тихоокеанська навітряна область* . Кількістю атмосферних опадів (2000-3000 мм, місцями понад 5000 мм), холодною дощовою погодою і сильними західними вітрами. Середні місячні температури на узбережжі не опускаються нижче 0⁰С, але і не піднімаються вище +15⁰С.
- *Атлантична підвітряна область* характеризується малою кількістю опадів (300-400 мм),, дуже сильними західними і південними вітрами, які взимку викликають падіння температури до – 35⁰С.

Загальні особливості клімату

- Більша частина Південної Америки знаходиться в екваторіальних і тропічних широтах, що зумовлює надходження значної кількості сонячної радіації протягом усього року. В липні найбільшу кількість тепла дістає північна частина материка. Температура повітря досягає $+24^{\circ}\text{C}$. У цей час на півдні материка, де зимовий період року, середня температура становить $+2$ — $+4^{\circ}\text{C}$, а в окремі роки трапляються і морози.

Рослинний світ.

Папайя

Какао

Орхідеї

Південній Америці властиво велика розмаїтість зональних типів ґрунтово-рослинного покриву і виняткове багатство флори, що включає десятки тисяч видів рослин. Це обумовлено положенням Південної Америки між субекваторіальним поясом північної півкулі і помірним поясом південної півкулі, а також особливостями розвитку материка

Південна Америка, як і Африка, розташована здебільшого в жаркій смузі. Це зумовило існування там тропічних лісів, саван та пустель.

Розташування Південної Америки в жаркій смузі, зумовило багатий та різноманітний рослинний і тваринний світ материка.

По обидві сторони від екватора простяглися вічнозелені та багатоярусні тропічні ліси. Тропічні ліси Південної Америки достатньо вологі. У верхньому ярусі лісу ростуть дерева заввишки до 80 м, під ними — пальми, фікуси, банани, ананаси, папайя (або динне дерево), какао (або шоколадне дерево), ліани, орхідеї.

Вологі екваторіальні ліси

Ліси помірною поясу

Савани та рідколісся

Пампа

Пустелі та напівпустелі

Амазонка

*Всім річкам вона цариця:
І найглибша, і найширша,
І води у ній найбільше,
Повноводна цілий рік
І найбільший в неї стік.
Вісімдесят п'ять разів
Ніл потоне в річці цій,
І п'ятсот приток приймає,
Та найбільше всіх вражають
Розміри її басейну –
Одинадцять Україн !*

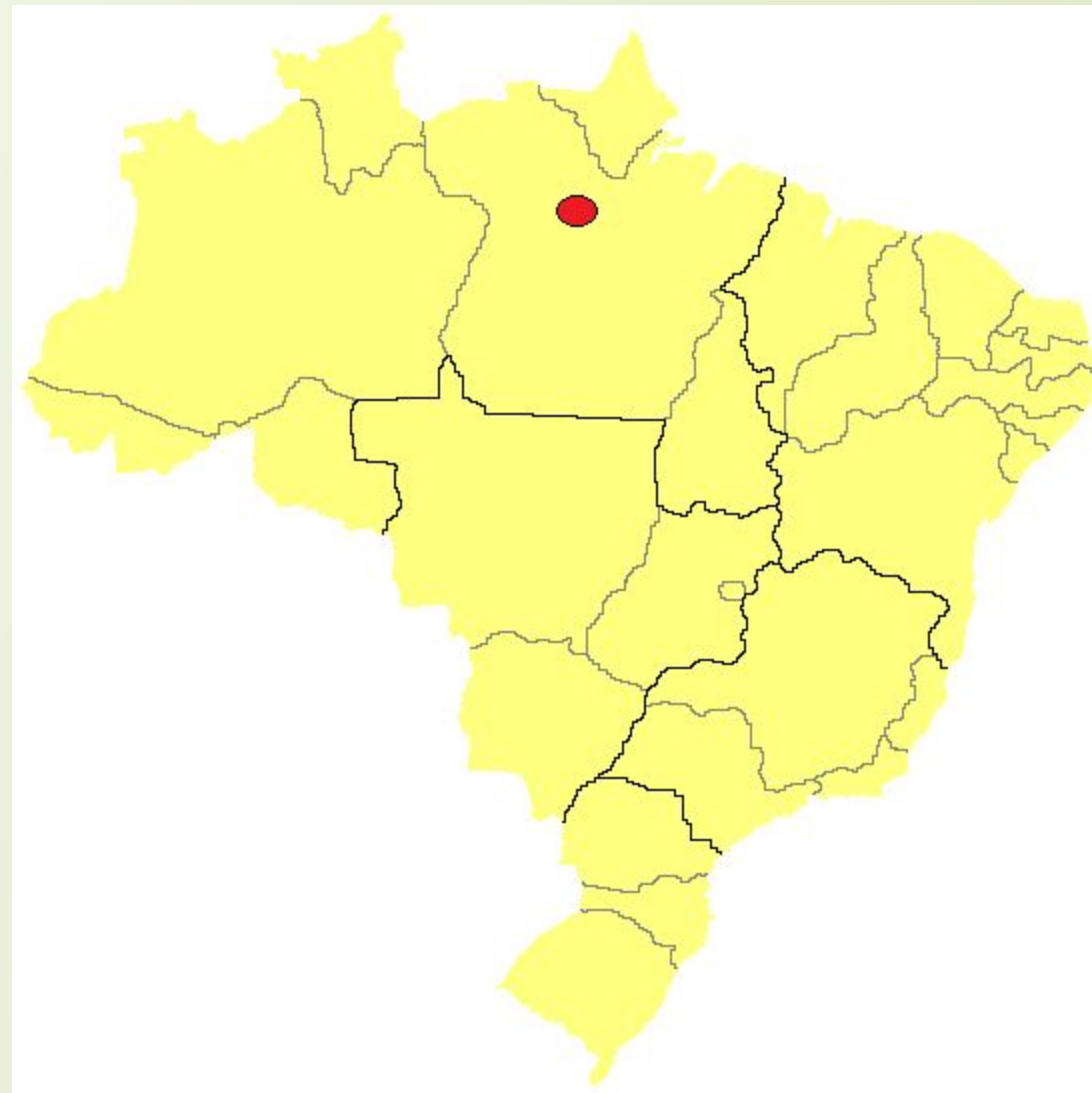
Національний парк Жау (Бразилія)

Parque nacional do Jaú (1980 р)

Парк *Жау* :

- Це найбільша лісова природоохоронна територія в Південній Америці, що вкриває територію у 23 779 км². Вхід до парку обмежений та потребує отримання дозволу від бразильського уряду.
- Входить до світової спадщини ЮНЕСКО (2000 р)
- Парк відомий як характерний приклад охорони тропічного дощового лісу в Амазонії.

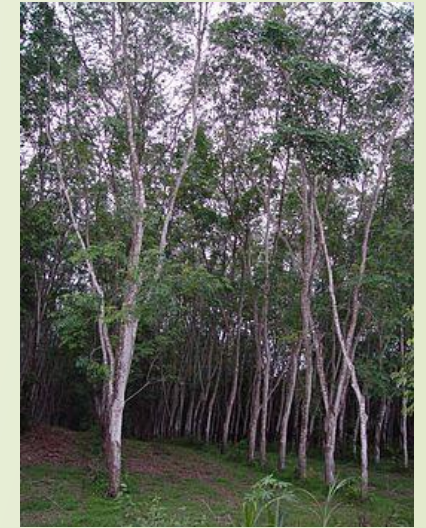
Parquet Nacional do Jau (парк Жау) у басейні ріки Жау – це кілька екосистем Амазонки з таким розмаїттям флори, що на 1 га припадає до 180 видів, які займають 5 ярусів. Горішні яруси – абсолютна царица пальм, понад 800 видів, недарма Амазонку називають «пальмовою рікою», а Бразилію - Pindorama, тобто Земля пальм.

Далі найвеличніші з дерев, що сягають 30-45 м, - Бразильський горіх (за даними перепису, вік багатьох 500-1000 років), Гевея бразильська (найкращий каучуконос у світі), молочне/коров'яче дерево Галактодендрон, що виділяє молочний сік, за смаком схожий на коров'яче молоко з корицею (причому навіть у тропіках він не псується тиждень), всесвітньо відоме Бразильське/червоне дерево і копаїфера, одне дерево дає 40 л знаменитого копайського бальзаму. Деревя і куці всуціль переплетені ліанами, і, певна річ, скрізь величезні, барвисті, духмяні квіти орхідей.

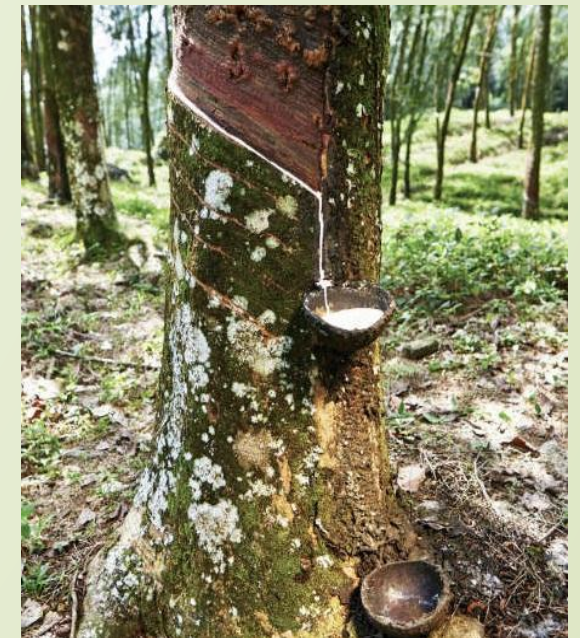
Бразильський горіх

Гевея

Червоне дерево

Галактодендрон

Національний парк Ігуасу (Аргентина)

Parque Nacional Iguazú 1934 р.

Географічне розташування

Територія протяжністю 67,720 га (167.34 соток). Розташований на північній межі провінції Місьйонес, Республіка Аргентина.

Парк включає в себе серію з 275 водоспадів, розташовані на межі аргенського і бразильського національних парків «Ігуасу». Обидва парки включені до списку світової спадщини ЮНЕСКО (у 1984 і 1986 роках).

Парк частково містить одне з найдивовижніших природних чудес Південної Америки- водоспад Ігуасу “Горло диявола”

- До водоспаду можна добратися з Пуерто-Ігуасу в Аргентині, з Фос-ду-Ігуасу в Бразилії, а також з Сьюдад-дель-Есте в Парагваї.
- На бразильській стороні вздовж каньйону є доріжки з розширенням до нижньої основи горла Диявола. В Бразилії пропонували вертолітні екскурсії на водоспад, але Аргентина ввела заборону на вертолітний туризм через несприятливий вплив на флору і фауну водоспадів. З аеропорту Фос-ду-Ігуасу до входу в парк можна дібратися на таксі або на автобусі. Є вступний внесок в парк з обох сторін. Всередині до різних точок на території парку надаються автобуси. Місто Фос-ду-Ігуасу розташовано приблизно в 20 км від готелю, аеропорт знаходиться між парком і містом.
- Аргентинський доступ через ліси здійснюється екологічним поїздом Rainforest, дуже схожим на поїзд в Царство тварин Діснея. Поїзд доставить відвідувачів на вхід до водоспаду Дьявольське горло, а також до верхньої і нижньої трас. Пасео Гарганта дель Діабло – однокілометрова стежка, що приводить відвідувачів прямо до високого і глибокого Горла Диявола. Інші проходи на аргентинській стороні приводять до подовженої ділянки водоспаду на ліс і на човнах під'їждують до Сан-Мартін-Айленду. Крім того, на аргентинській стороні відвідувачі можуть мандрувати в надувних човнах під водоспадом.
- Бразильська транспортна система спрямована на збільшення числа відвідувачів і зниження негативного впливу на навколишнє середовище за рахунок збільшення середнього числа пасажирів у транспортному засобі в парку.

Близько 2000 видів рослин, включаючи близько 80 видів дерев, а також близько 400 видів птахів, включаючи невловимого гарпії. Парки також є будинком для декількох видів диких кішок і рідкісні види, такі як Кайман.

Гарпія

Кайман

Кінець